

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200760
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8618200760.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Konkurzná a Reštrukturalizačná, v.o.s., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 47 245 611, správca úpadcu O.. D. Q., F..XX.XX.XXXX, T. P. F. XXA, XXX XX T., právne zastúpený: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, konajúca prostredníctvom prokuristu Mgr. Michala Bizoňa, LL.M., proti žalovanej: E. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. U.O. XXXX/XX, XXX XX J., právne zastúpená JUDr. Michalom Harvišom, advokátom, so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, IČO: 36153834, o zaplatenie 63.419,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 4C/16/2018-124 zo dňa 09.10.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa uplatnenou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 63.419,79 eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že úpadca ako postupca a žalovaná ako postupník uzavreli dňa 19.07.2016 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie peňažných pohľadávok spolu vo výške 97.568,90 eur voči dlžníkovi L., J..S..Z., O.: XX XXX XXX z úpadcu na žalovanú, pričom žalovaná sa v článku III., bode 3.1 zmluvy zaviazala zaplatiť za postúpenie pohľadávok odplatu vo výške 63.419,79 eur, teda 65 % zo sumy pohľadávky s tým, že splatnosť odplaty bola v zmysle bodu 3.2 viazaná na deň vymoženía jednotlivých pohľadávok. Dňa 11.10.2016 pod sp. zn. 6K/48/2016 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správca bol ustanovený žalobca. Za deň vyhlásenia konkurzu sa považuje deň 19.10.2016. Vzhľadom na účinky vyhlásenia konkurzu v podobe automatickej akcelerácie nielen záväzkov úpadcu, ale aj pohľadávok voči jeho dlžníkom žalobca ako správca vyzval žalovanú na uhradenie predmetnej pohľadávky, pričom táto predmetnú pohľadávku do dňa podania žaloby neuhradila.

2. Okresný súd Svidník ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), rozhodol, cit.: „I. Žalobný návrh zamietá.

II. Priznáva žalovanej náhradu trov konania na účet právneho zástupcu v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

3. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa ustanovenia § 44 ods. 1, § 44 ods. 2 a § 44 ods. 3 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že súd prvej inštancie s prihliadnutím na obsah spisu - listinné dôkazy, rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, žalobný návrh voči žalovanej strane zamietol. Žalobca žalobný nárok odôvodnil vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu, ďalej uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.07.2016, predmetom

ktorej bolo postúpenie peňažných pohľadávok spolu vo výške 97.568,90 eur voči dlžníkov L., J..S..Z.. Titulom žalobného návrhu súd prvej inštancie doplňuje, že úpadca O.. D. Q. a žalovaná strana sú bývalí manželia, žalobný návrh zamietol z dôvodu, že dôvod žalobného návrhu od ktorého žalobca odôvodňoval a uplatňoval zapltenie žalovanej sumy vo výške 63.419,79 eur s príslušenstvom v konaní nebol preukázaný spôsobom aby súd žalobnému návrhu vyhovel, teda listinný dôkaz, od ktorého žalobca odôvodňoval žalobný nárok voči žalovanej bol predložený v listinnej podobe (bod 4 odôvodnenia - Zmluva o postúpení pohľadávok z 19.07.2016), zároveň táto pohľadávka voči žalovanej bola predpísaným spôsobom zapísaná do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu (bod 8 odôvodnenia), avšak toto nenaplnilo stav dôvodnosti žalobného návrhu na plnenie žalovanou, pretože táto procesným postupom žalobcu ako úpadcu (jej bývalého manžela O.. D. Q.) podala vyjadrenie, že predmetom postúpenia môže byť len existujúca pohľadávka a o neexistencii dlhu spoločnosti L., J..S..Z., voči úpadcovi, ktorý dlh mal byť na túto postúpený sa dozvedela od syna O.. O. Q., ktorý v konaní o veriteľskom návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok L., J..S..Z.. zistil, že spoločnosť L., J..S..Z.. nie je dlžníkom, finančné prostriedky podľa účtovnej evidencie O.. D. Q. ako pôvodným spoločníkom neboli tejto spoločnosti požičané (bod 9,10 odôvodnenia), ďalej zmluvu z dôvodu, že v čase jej uzavretia postupovaná pohľadávka neexistovala, považuje za neplatnú a žalobcovi nevzniklo právo na plnenie titulom predmetnej zmluvy. Žalovanou stranou uvádzaná skutočnosť ohľadom spoločnosti L., J..S..Z.. návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka L., J..S..Z.. bola v konaní preukázaná rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach (bod 10 odôvodnenia), strany toto nenamietali. Žalovaná aj napriek svojim vyjadreniam (bod 11 odôvodnenia) zotrvala na tom, že žalobný návrh je nedôvodný, nakoľko pohľadávky uvedené v zmluve o postúpení pohľadávok boli fiktívne (v skutočnosti neexistovali) a tento stav v konaní potvrdil aj svedok O.. D. Q. (bod 13 odôvodnenia) s tým, že pokiaľ zmluvami o pôžičkách boli založené do účtovníctva fiktívne peniaze, fiktívne finančné zdroje tak i samotný prevod práv fiktívnych finančných zdrojov musí byť fiktívny. Zmluva o prevode práv z 19.07.2016 je bezpredmetná, fiktívna pretože predmetom tejto zmluvy sú fiktívne zdroje, pričom takéto zdroje nemal ako spoločník v čase investovania a nemala to ani spoločníčka. Tento krok urobili v roku 2016 s tým, že pokiaľ sa má niečo udiť tak nech aspoň niečo zostane pre deti a na tom sa dohodli ako bývalí manželia, toto bola fikcia danej zmluvy, okrem toho zdôraznil, že finančné zdroje spoločníkov za obdobie existencie firmy I. O., J..S..Z.. z roku 2003 až 2009 boli na prospech väčšiny fiktívne, pretože spoločníci takéto finančné zdroje nemali. Samotný prevod bol len tunel na vyvedenie majetku z firmy, žalovaná strana sa k peniazom nemohla reálne dostať aj napriek tomu, že firma bola nezadlžená okrem fiktívne účtovníctva nakoľko ten majetok neodtekal ako mohol, firma je dnes s.r.o., ktorá nemá nič, k podpisu zmluvy o postúpení pohľadávok z 19.07.2016 ku dôvodu jej uzatvorenia doplnil, že jednoznačným dôvodom jej podpisu 19.07.2016 bolo to, že na 20.07.2016 teda o deň neskôr, bola vyhlásená exekučná dražba 100 % obchodného podielu firmy L., J..S..Z., firma L., J..S..Z.. je tá firma I. O., J..S..Z., v ktorej od začiatku bol vlastníkom 50 % podielu a 50 % odkupoval od svojej spoločníčky v roku 2010, okrem toho doplnil, že čo sa týka pohľadávky uznanie dlhu vo výške 82.893,- eur túto listinu si nepamätá, uznanie dlhu z 02.11.2013 vo výške 4.204,20 eur tak tu vidí iba pôžičku voči synovi O. lebo jeho peniazmi vyplatili J. W. S. T., rozhodnutie na vyplatenie nerozdeleného zisku 10.471,70 eur, t.j. výsledok Valnej hromady z roku 2016, suma vyplatená nebola. Dňa 20.07.2016 bola dražba 100 % podielu spoločnosti L., J..S..Z.. a už nebol konateľom, čo sa týka sumy tak to bola iba účtovná suma. Svedok ďalej doplnil, že bez videnia príslušných listín sa nevie vyjadriť. K bodu 3.1 zmluvy o postúpení pohľadávok z 19.07.2016 svedok túto doslovne prečítal s tým, že tu je celá dikcia predmetného právneho úkonu, že exekútor zobral celý tovar za nedoplatenie 50 % skupovaného tovaru je šialenstvo, absolútny nezmysel vykonaný ľudskými hyenami, toto je gro myšlienky tejto zmluvy. Dňa 19.07.2016 mal absolútnu zmluvnú voľnosť a žiada súd a správcu, aby prevzal dikciu tohto bodu a celej zmluvy postúpenia pohľadávok po získaní finančných prostriedkov čo získaš rozdeľ to naším deťom. Súd prvej inštancie zobral na zreteľ stranami uvádzané skutočnosti vrátane výpovedi svedka a dospel k tomu, že v konaní nebolo preukázané, ani žalobca to bližšie neozrejmil, že žalovaná titulom citovaného (žalovanou a svedkom označeného fiktívneho) úkonu má povinnosť plniť bez ohľadu na stav, že predmetná pohľadávka bola zapísaná do súpisu, pretože toto nenaplnilo hypotézu povinnosti žalovanej voči žalobcovi, pričom svedok pred výpoveďou bol poučený, tento vypovedal a jeho výpoveď nenaplnila povinnosť žalovanej na plnenie žalobcovi, nakoľko táto bola uzatvorená iba titulom vyhlásenia dražby spôsobom ako je vyššie uvedená, pričom vo vzťahu k neexistencii dlhu spoločnosti L., J..S..Z., voči úpadcovi (žalobcovi) bolo konanie o veriteľskom návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok L., J..S..Z.. (konanie zastavené, bod 10 odôvodnenia). Pri rozhodovaní vo veci súd zobral zreteľ na všetky okolnosti uvádzané stranami, bez povšimnutia nenechal ani vyjadrenie žalobcu na adresu svedka (bod 14 odôvodnenia) k tomu iba doplňuje, že tento bol poučený, pred súdom vypovedal opakovane, svoju výpoveď potvrdil a zodpovedal

na otázky žalobcu a potvrdil fiktívnosť úkonov, preto za daného stavu súd sa nestotožnil so žalobným návrhom na uloženie povinnosti žalovanej plniť žalobcovi žalovanú sumu (63.419,79 eur), zobral do úvahy žalobcom uvádzaný stav ohľadom pohľadávok, že svedok klamal aj o svojich záväzkoch v čase vyhlásenia konkurzu keď uviedol, že výška jeho záväzkov nebola väčšia ako päťdesiat tisíc eur, avšak prihlášky pohľadávok uplatnených v konkurze vyhlásenom na majetok svedka boli spolu vo výške 245.183,88 eur, pričom výšku pohľadávok (bod 14, 15 odôvodnenia) súd nespochybňuje, vo veci koná o návrhu žalobcu, taktiež komunikáciu medzi svedkom a žalobcom ako správcom majetku úpadcu nekomentuje a z ich pohľadu ani neposudzuje, nakoľko podaná žaloba smeruje proti žalovanej v tejto súvislosti neobstojí ani obrana žalobcu v ťarche (bod 17 odôvodnenia), kde žalovaná podala vysvetlenie, ktoré žalobca označil za účelové, avšak z pohľadu vysvetlenia súd sa s tou argumentáciou žalobcu nestotožnil, nevidí účelovosť v postupe žalovanej (matka a dcéra), tento úkon nemá vôbec vplyv na majetok úpadcu. Žalobca žalobný návrh uplatnil titulom zmluvy o postúpení pohľadávok z 19.07.2016, a od tejto odôvodňoval svoj nárok, súd prvej inštancie v tejto intencii konal a dospel, že tento nie je dôvodný, pričom zobral zreteľ na všetky skutočnosti, ktoré vyšli najavo a v tejto intencii rozhodol spôsobom, že žalobný návrh zamietol spôsobom a z dôvodov ako je vyššie uvedené.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalobca dňa 25.04.2018 zapísal pohľadávku voči žalovanej do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu (bod 8 odôvodnenia), nakoľko právny dôvod vzniku ako odplata za postúpenie pohľadávok - zmluva z 19.07.2016 v sume 63 419,79 eur nemala reálne opodstatnenie pretože nešlo o majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu, z toho pohľadu nie je naplnený postup podľa § 67 ods. 1 písm. a) o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého konkurzu podlieha a) mejetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu, nakoľko obranou žalovanej strany a výpoveďou svedka tento stav nebol reálny preukázateľný, bola preukázaná fikcia úkonov spôsobom ako je vyššie uvedené, za daného stavu ťarchu zodpovednosti nie je možné prenášať na žalovanú bez ohľadu za zmluvu o postúpení pohľadávok z 19.07.2016 a prihlásené pohľadávky na majetok úpadcu/žalobcu spôsobom ako je vyššie uvedené.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že priznal žalovanej strane voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

7. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal včas odvolanie žalobca, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil podľa ustanovenia § 389 CSP a v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako odvolacie dôvody označil ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f), teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h), a teda, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa nestotožňoval so zistením súdu prvej inštancie, že pohľadávky postúpené zmluvou na žalovanú mali byť fiktívne. Túto skutočnosť v žiadnom prípade nemôže preukazovať uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.06.2017, sp. zn. 4CoKR/16/2017, pretože ich právny dôvod a výška neboli v predmetom konkurznom konaní posudzované. Konkurzné konanie nebolo zastavené z dôvodu, že by pohľadávky voči dlžníkovi L., J.S..Z.. neexistovali, ale preto, že boli sporné. Zároveň uviedol, že otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom konkurzný súd nevedie vrámci konkurzného konania dokazovanie ohľadom preukázania právneho základu pohľadávky, v ktorej spornosť sa namieta tak, ako to navrhoval odvolateľ vo svojom odvolaní. Neexistencia postúpených pohľadávok mohla byť preukázaná jedine v konaní, v ktorom by si žalovaná uplatňovala voči spoločnosti L., J.S..Z.. Žalovaná sa ale nikdy nedomáhala ich priznania prostredníctvom žaloby podanej na príslušný súd. Neexistencia pohľadávok rovnako nemohla byť preukázaná výpoveďou úpadcu, pretože týmto sa úpadca sám priznal k spáchaniu trestného činu s tým, že sa spoliehal na premlčanie trestnosti tohto skutku. Úpadca riadne nespochybnil oprávnenosť žiadnej z predmetných pohľadávok, pretože tvrdená pôžička zo dňa 03.09.2004 vo výške 79.693,12 eur je očividne iná pohľadávka, ako pohľadávka vo výške 82.893,- eur vo vzťahu, ku ktorej bolo dňa 06.09.2014 podpísané uznanie dlhu, tá, ktorá sa týkala zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.07.2016. Svedok zároveň vyslovene uznal oprávnenosť pohľadávky vo výške 4.204,20 eur v vzťahu, ku ktorej bolo dňa 02.11.2013 podpísané uznanie dlhu, a to zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.07.2016. Svedok zároveň uznal oprávnenosť pohľadávky vo výške 10.471,70 eur vo vzťahu, ku ktorej bolo dňa 14.07.2016 prijaté rozhodnutie valného zhromaždenia. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie za nesprávne aj v prípade, ak by predmetné pohľadávky skutočne boli fiktívne. Poukázal

na to, že zmluva spĺňa všetky náležitosti ustanovené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, bola uzavretá slobodne a vážne a je teda platná. Rovnako platný je aj článok III. zmluvy, ktorý zakladá povinnosť žalovanej na zaplatenie uplatneného nároku. V podnikateľskej praxi je úplne bežné, že predmetom postúpenia sú aj sporné pohľadávky, tieto bývajú príslušným súdom často zamietnuté z dôvodu nepreukázania ich právneho dôvodu a výšky. Toto ale rozhodne nezakladá právo postupníka domáhať sa vrátenia odplaty od postupcu, pretože v takomto prípade by sa stratilo opodstatnenie ustanovenia § 527 ods. 2 občianskeho zákonníka.

8. K žalobcom podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal obsiahle dokazovanie, a to vypočul účastníkov ako aj svedkov a na základe takto vykonaného dokazovania aj rozhodol. Odvolanie žalobcu považuje za vecne nedôvodné. Žalobca spochybňuje vo svojom odvolaní všetky vyjadrenia žalovanej ako aj výpoveď svedka, ktorý vo svojej opakovanej výpovedi objasnil všetky sporné a problematické dôkazy obsiahnuté v žalobnom návrhu a podal k nim primerané vysvetlenia a odôvodnenie. Z výpovedi svedka O.. Q. je zrejmé, že všetky pôžičky, nerozdelený zisk a pohľadávky boli iba papierové, teda fiktívne, a preto nemôžu byť ani predmetom postúpenia. Žalovaná má za to, že prvoinštančný súd vydal rozsudok, ktorý je vecne správny a vydal ho na základe vykonaných dôkazov.

9. Žalobca využil podanie odvolacej repliky, v ktorej uviedol, že zotrúva na názore, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28.02.2013, sp. zn. 33Cdo/4155/2011, podľa ktorého „v prípade úplatné cese ostatné ani neexistence pohľadávky v době uzavření smlouvy o jejím postoupení nemá za následek neplatnost smlouvy o postoupení, nýbrž zakládá odpovědnost postupitele vůči postupníkovi (§ 527 ods. 2 psím. a/ Občianskeho zákonníka)“. Podľa názoru žalobcu, pokiaľ ide o možnosť postúpenia pohľadávky, žiadne ustanovenie platného právneho poriadku nevyklučuje možnosť postúpenia pohľadávky aj v čase, keď je predmetom súdneho konania. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť vo všeobecnosti pohľadávka splatná, alebo nesplatná, premlčaná, podmienená, prípadne aj relatívne neplatná pokiaľ sa dotknutá osoba pred postúpením neplatnosti účinne nedovolala podľa § 40a Občianskeho zákonníka. Pre platnosť postúpenia pohľadávky je irelevantný právny dôvod jej vzniku, pokiaľ tento nevyklučuje postupiteľnosť pohľadávky vo všeobecnosti. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka môže nepochybne existovať bez ohľadu na to, či deklaruje nejaké rozhodnutie k súdu alebo iného orgánu, ako aj bez ohľadu na to, či dlžník uznáva, alebo nie.

10. Žalovaná nevyužila podanie písomnej odvolacej dupliky.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“), v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zisteným skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením veci, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. K námietke nesprávnych skutkových zistení odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom

zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, respektíve právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností vrámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazný overený skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok, alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

15. K námietke nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napríklad rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

16. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci nedostatočne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaného dokazovania dospel zároveň k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok, že prejednanú vec zároveň aj nesprávne právne posúdil. Námietky žalobcu z týchto dôvodov považuje odvolací súd za dôvodné.

17. Zároveň odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, z ktorého dôvodu možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie v zásade v ods. číslo 21 svojho rozhodnutia v podstate iba okopíroval vyjadrenia jednotlivých strán sporu. Zároveň je možné konštatovať, že právny záver súdu prvej inštancie je uvedený v ods. číslo 22 je nesprávny, keď podľa názoru súdu prvej inštancie správca konkurznej podstaty zapísal pohľadávku voči žalovanej do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu nesprávne z dôvodu, že v prípade tejto pohľadávky nešlo o majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu. Tu možno konštatovať, že konkurz bol vyhlásený dňa 19.10.2016, teda deň nasledujúci po jeho zverejnení v Obchodnom vestníku č. XXX/XXXX zo dňa 18.10.2016 pod značkou P.. Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej vzniklo aj právo na odplatu za postúpenie pohľadávok, bola uzatvorená dňa 19.07.2016. Z tohto dôvodu je právny názor súdu prvej inštancie, že sa nejednalo o majetok, ktorý by patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu hodnotiť ako v zásade právne nesprávny. Taktiež nie je zjavné na základe akých skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že bola preukázaná fikcia úkonov a taktiež nie je zjavné aké úkony mal súd prvej inštancie vlastne na mysli, pričom len poukazuje na akýsi „vyššie uvedený spôsob argumentácie“.

18. Zároveň odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdo/142/2018 zo dňa 27.06.2019, v ktorom sa okrem iného uvádza cit.: „dlžníkovi pohľadávky, ktoré má voči nemu insolvenčný dlžník nesvedčí aktívna vecná legitímácia k podaniu žaloby na vylúčenie pohľadávky insolvenčného dlžníka z majetkovej podstaty, ak je dôvodom, pre ktorý sa domáha vylúčenia pohľadávky z majetkovej podstaty, (iba) „spornosť“ pohľadávky; samotné popretie existencie pohľadávky je z hľadiska oprávnenosti súpisu pohľadávky do majetkovej podstaty nevýznamné. Ak je totiž insolvenčný dlžník predstavovaný insolvenčným správcom reprezentujúcim majetkovú podstatu presvedčený, že má voči tretej osobe (dlžníkovi) pohľadávku, je tým daný aj dôvod pre súpis pohľadávky do majetkovej podstaty. Prípadné posúdenie, či pohľadávka (čo do základu, respektíve výšky uvedenej v súpise) v skutku existuje, je vyhradené (až) prípadnému sporu, v ktorom sa bude insolvenčný správca voči dlžníkovi domáhať jeho zaplatenia“. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne vyhodnotiť listinné dôkazy predložené žalobcom zaoberať sa výpoveďami svedkov, respektíve sporových strán, pri zohľadnení skutočností, že v prípade, ak konkrétna pohľadávka nie je zaradená v účtovníctve, uvedená skutočnosť a priori neznamená, že pohľadávka neexistuje. Taktiež bude povinný súd prvej inštancie zohľadniť aj ustanovenie § 527 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka s tým, že zodpovednosť postupcu voči postupníkovi vzniká za podmienky, že postúpenie pohľadávky bolo dojednané za odplatu a len ak dôjde k zmareniu pohľadávky postupníka z dôvodov uvedených v ustanovení § 527 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že postupca zodpovedá za pravosť pohľadávky, teda za to, že pohľadávka v dobe postúpenia trvala, respektíve existovala.

20. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

21. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania v súlade s ustanovením § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).